

Narodenie Pána 2023

AI Vzťahy sú najdôležitejšou súčasťou nášho života. Obrazne povedané vzťahy sú mosty, ktorých piliermi sú stretávanie sa a rozprávanie sa.

KE Dnes Boh postavil neopakovateľný most s človekom. Unikátnym a intímnym spôsobom sa stretáva a komunikuje s ľudstvom. **Stretnutie** Boha s človekom vyjadruje Matúšovo evanjelium slovami: - „Hľa, panna počne a porodí syna a dajú mu meno Emanuel,“ čo v preklade znamená: **Boh s nami**. - **Komunikáciu** Boha s človekom zase vyjadruje evanjelista Ján slovami: „**A Slovo sa telom stalo** a prebývalo medzi nami.“ Človek na toto Božie zjavenie môže odpovedať podľa príkladu pastierov: „Pastieri sa potom vrátili a oslavovali a chválili Boha za všetko, čo počuli a videli, ako im bolo povedané.“ Pre toto sme sa tu všetci zhromaždili.

DI Vtelenie Božieho Slova – narodenie Krista, je vrcholom vzťahu lásky Boha Otca k svojim deťom. Človek má slobodu odpovedať na tento Boží impulz každodenným stretávaním sa v Eucharistii a komunikáciou - modlitbou s Nebeským Ockom. Táto skutočnosť sa vyjadruje slovami: živá viera. V slobode však môže človek zredukovať svoju odpoveď na Božie zjavenie len na pár stretnutí a minimálnu komunikáciu. To sa dá opísať aj slovami náboženský folklór.

PAR Max Kašparů sa nad živou vierou a náboženským folklórom zamýšľa v knižke *Vieromer* takto: „Je škoda, že ešte nikto na svete nezostrojil *Vieromer*, prístroj, ktorým by sa dala merať veľkosť viery. Nemyslím tým vieru v čokoľvek. Mám na mysli vieru kresťanov v Boha. Pán farár by sa postavil v nedeľu ku dverám kostola a meral by vieru svojich ovečiek a baránkov. Potom by podľa toho ušil na mieru kázeň, do ktorej by ovečky a baránky dorástli, a ich viera by sa po nej zväčšila.“ A Max dodáva: „O veľkosti viery sa však diskutuje, rovnako ako sa hovorí o veľkosti lásky či odvahy, ale každý z nás má na veľkosť viery svoj subjektívny pohľad. Ten však môže byť pokrivený. A tak namiesto toho, aby sme si meranie zjednodušili, všetko sa nám čoraz viac zamotáva.“

MY Nakoniec Max podáva túto svoju skúsenosť náboženského folklóru: - *Pri poslednom stretnutí spolužiakov po X rokoch si ku mne prisadla Jarka.*

„Počuj,“ prihovorila sa mi a zapálila si pritom cigaretu, „počula som od báb, že ťa vymenovali za nejakého kazateľa či čo. Ty už nerobíš psychiatriu?“

„Ale áno, psychiatriu robím stále,“ odpovedal som len krátko a čakal, kam Jaruška nasmeruje svoju reč.

„Ale máš niečo spoločné s kostolom, a s Cirkvou tiež, však?“

„To áno, to mám.“

„No, veď ja som tiež veriaca,“ povedala a usmiala sa na mňa.

„To je dobré. A ako sa líšiš od tých neveriacich?“ opýtal som sa jej takto, aj napriek tomu, že takúto otázku nepovažujem za veľmi férovú.

Jarka však bola vždy pohotová a nesklamala ani teraz. „Chodím pravidelne každý rok na polnočnú.“

„Len na polnočnú?“

„A ako často chodíš do kostola ty?“ spýtala sa zvedavo.

„Chodím na svätú omšu pravidelne v nedeľu a vo sviatky. A keď mi to dovoľí čas, tak aj vo všedných dňoch.“

Jarka sa zhlboka nadýchla a začudovane povedala: „To by som musela byť fanatik!“

„Počuj, Jarka, máš manžela?“ spýtal som sa jej. Ale radšej som nevyzvedal koľkátého, lebo u týchto „polnočných veriacich“ človek nikdy nevie.

„To vieš, že mám,“ odpovedala a trochu sa zarazila.

„A ako často chodieva domov?“

„Predsa každý deň!“

„A nie je ten tvoj manžel nejaký fanatik? Nepreháňa to? Nestačilo by, aby sa na teba prišiel pozrieť raz za rok a ďalších dvanásť mesiacov by hovoril, že v tvoju existenciu verí?“

Jarka si bez ďalšieho komentára uvedomila, že kto má skutočne niekoho rád a naozaj mu aj verí, chodí k nemu čo najčastejšie. Túži byť v blízkosti toho druhého. Tak je to nielen vo vzťahoch medzi ľuďmi, ale aj vo vzťahu medzi človekom a Bohom.

Nakoniec Max dodáva: *Možno začne mať Jarka problémy s chápaním obsahu slova viera. Od dnešného dňa asi tuší, že kresťanská viera znamená vzťah dvoch bytostí, že to nie je len sladký sentiment jednej zimnej noci.* -

ADE Boh Otec nás pozýva k hlbokému vzťahu s ním aj dnes na Vianoce. Otvorme mu svoje srdce, stretávajme sa s ním čo najčastejšie a počúvajme ho denne v modlitbe. Budujme mosty lásky. Nechajme sa inšpirovať príkladom pastierov: „oslavovali a chválili Boha za všetko, čo počuli a videli.“

A ešte pridám Vianočný vinš:

Ludia, buďte vždy ako vianočný stromček;

ozdobou nech sú vaše dobré skutky.

Buďte pre druhých svetlom a teplom ako svetielka, ktoré na ňom svietia.

Buďte veľkorysí, rovnako ako dary pod ním, skromní ako zem, v ktorej vyrástol.

Buďte radostní ako oči detí okolo neho.

a veselí ako farby, ktorými hýri.

Buďte jemní ako koleda, ktorá sa pri ňom spieva

a tichý ako noc, do ktorej svieti. Amen.